



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/19/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

157/2012. (IV. 25.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a **panaszos**¹ 2012. január 12-én előterjesztett **panaszát** a 2012. április 25-én – dr. Féja András testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Balatonalmádi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, illetve alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2012. január 12-én elektronikus úton terjesztette elő panaszát, amelyet ugyanezen a napon fax útján megerősített.

Beadványában előadja, hogy B. településen, egy földútról hajtott fel a B. útra, amikor – kb. 300 méter megtétele után – a gépkocsiját megállította egy megkülönböztető hangjelzést használó szolgálati gépjármű. A panaszos a felhajtáskor kapcsolta be a biztonsági övet, ezt valószínűsíthetően a szolgálati gépjárműben ülők is látták. Közvetlenül a megállást követően a panaszos „reflexszerűen” lekapcsolta a világítást, a motort, és kioldotta a biztonsági övet. Ekkorra már az igazoltatást végző rendőr is odaért, és azzal viccelődött, hogy látja, sikerült bekapcsolni az övet, majd közölte, hogy közúti ellenőrzést végez. Nevét nem közölte. Miután a panaszos átadta az iratokat, a rendőr megállapította, hogy a jármű menetlevele nincs

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

kitöltve, és tájékoztatta, hogy ezért feljelentést tesz. A panaszos megjegyzi, hogy családi vállalkozásuk 2002-es évjáratú pickup-járól van szó. A biztonsági övről ekkor szó sem esett. Miközben a rendőrök a dokumentumokat töltötték ki, a panaszos megjegyezte, hogy méltánytalannak tartja az eljárást, amire az igazoltatást végző rendőr arrogáns, lekezelő hangnemben közölte, hogy „ha sokat ugrálnak, bevasalja őket itt az árokparton”. Ezt követően a rendőr átadta a feljelentést, majd a kollégája a járőrkecsihoz hívta a panaszost, és kérte, írja alá, hogy elismeri a biztonsági öv használatának elmulasztását. A szóbeli kényszer hatására a panaszos az iratot aláírta. Ezt követően a rendőrök elkészöntek, majd elhajtottak.

A panaszos kifogásolja a rendőri fenyegetőzést, a hatalommal való visszaélést, a rendőrök lekezelő, arrogáns viselkedését, túlzott fellépését, valamint azt, hogy balesetveszélyes helyen állítottak földre, kockáztatva a testi épségét. Sérelmezi továbbá, hogy nem kapott megfelelő tájékoztatást az eljárásról, a rendőrök nem tartották be az intézkedés formai követelményeit, és a biztonsági öv használatának feltételezett elmulasztásáért büntettek meg.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

A Balatonalmádi Rendőrkapitányság osztályvezető r. őrnagyának tájékoztató levele szerint 2012. január 12-én 12 óra 40 perc körül B. település külterületén, a F. u. 172. sz. előtti útszakaszon F. r. zászlós és É. r. zászlós – mindketten a Balatonalmádi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztály Közrendvédelmi Alosztály állományának beosztottjai – hajtottak végre közlekedésrendészeti ellenőrzést a panaszossal szemben, aki az általa vezetett gépjárművel úgy vett részt a közúti forgalomban, hogy a biztonsági övet nem használta. Az intézkedés során megállapítást nyert továbbá, hogy a panaszos a tehergépkocsi menetlevelét nem vezette. A szolgálati gépjárműben utasként tartózkodott még B. r. főtörzsőrmester is, aki szintén szemtanúja volt annak, hogy a panaszos úgy hajtott ki gépkocsival a szolgálati gépjármű elé, hogy nem volt bekapcsolva a biztonsági öve. Az intézkedő rendőrök az általuk fogatosított intézkedésről nem készítettek rendőri jelentést, hanem a hatályos jogszabályok alapján – mivel a biztonsági öv használatának hiányát a panaszos a helyszínen elismerte – a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 20. § (1) bekezdés k) pontjába ütköző jogsértés miatt a helyszínen közigazgatási bírságot szabtak ki. A menetlevéllel kapcsolatban feltárt hiányosság miatt – mivel azt utoljára 2011. augusztus 25-én vezették, és 10 175 km-t nem rögzítettek az ellenőrzésig – jegyzőkönyvet vettek fel (emiat később közigazgatási eljárás indult a Balatonalmádi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztályán.) A helyszínen készült iratokat a panaszos aláírta, azokból egy példányt átvett.

Az osztályvezető elmondja, hogy a megállításra a 71. sz. főútnak egy egyenes, jól belátható szakaszán került sor, ahol januárban a forgalom minimális, így az semmiképpen nem tekinthető balesetveszélyesnek. Az intézkedő rendőrök a kapitányságvezetőnek úgy nyilatkoztak, hogy eleget tettek a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 20. §-ában foglalt kötelezettségeiknek, az intézkedést kezdeményező F. r. zászlós a napszaknak megfelelően köszönt, majd közölte az intézkedés okát, miszerint azért állította meg a gépkocsit, mert a panaszos nem használta a biztonsági övet. Az intézkedő rendőrök a rendszeresített szolgálati öltözeten viselték a jól láthatósági átvetőt, amelyen az előírások szerint elhelyezték a szükséges ékítményeket, azaz a névkitűzőt, valamint a

szolgálati jelvényt. Az azonosító számuk – amit az ellenőrzésről kitöltött jegyzőkönyvben, valamint a helyszínen kiszabott közigazgatási bírságról kitöltött tájékoztatón is rögzítettek – az öltözőkükön olvasható volt.

Az osztályvezető elmondása szerint a gépkocsi utasa – aki a panaszos édesapja volt – az intézkedés közben félhangosan, azonban jól hallhatóan egy trágár megjegyzést tett a rendőrökr, ami miatt É. r. zászlós figyelmeztette, hogy amennyiben nem fejezi be, becsületsértés és jogszerű rendőri intézkedés akadályozása miatt előállítására kerülhet sor, illetve vele szemben kényszerítő eszköz is alkalmazható. A figyelmeztetést követően a panaszos együttműködött, édesapja azonban megjegyezte, hogy mindketten vadászok, és „mindenkit ismernek”, amire válaszul a rendőrök közölték, hogy az lehetséges, nekik azonban a hatályos jogszabályok alapján kell eljárniuk. Olyan megjegyzést azonban nem tettek a rendőrök, hogy ha „sokat ugrálnak, bevasalják őket az árokparton.” Az intézkedő rendőrök – állításuk szerint – nem léptek fel fenyegetően, és meglátásuk szerint a jármű utasa sem tűnt fenyegetettnak.

III.

A Testületnek először azt kellett megvizsgálnia, hogy mely panaszosi sérelmek vizsgálatára terjed ki a hatásköre.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint, akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést fogyanatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

Fentiek értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag-jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, löfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás stb.),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fentiek alapján nem tartozik a Testület hatáskörébe a panaszos azon sérelmének vizsgálata, hogy az intézkedő rendőr helyszíni bírságot szabott ki vele szemben a biztonsági öv használatának elmaradása miatt. A helyszíni bírságolás szabályaira ugyanis nem az Rtv., hanem a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény rendelkezései az irányadóak.

A Testület ezért a panaszbeadvány és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálat tárgyává tette a panaszossal szemben fogyanatosított intézkedés jogszerűségét, a megállítás körülményeit, a szolgálati fellépés követelményeinek érvényesülését, valamint az intézkedő rendőrök hangnemét.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében rögzített emberi méltósághoz és az abból levezethető testi épséghez való alapvető jogát, a XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, valamint a VI. cikk (2) bekezdése szerinti személyes adatok védelméhez való alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület először a panaszossal szemben fogatosított intézkedés jogalapját vizsgálta.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomására hoznak. A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 9. § (1) bekezdése szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A (2) bekezdés szerint a figyelmeztetés során a rendőr a szabálysértés elkövetésén tetten ért személyt felszólítja a tevékenysége abbahagyására, és felhívja, hogy a jövőben tartózkodjon szabálysértés elkövetésétől.

Az osztályvezető tájékoztató levele szerint 2012. január 12-én 12 óra 40 perc körül az intézkedő rendőrök közlekedésrendészeti ellenőrzést hajtottak végre a panaszossal szemben, aki az általa vezetett gépjárművel úgy vett részt a közúti forgalomban, hogy a biztonsági övet nem használta. Az intézkedő rendőrök jelentése szerint a panaszost – megállítását követően – arról tájékoztatták, hogy a biztonsági öv használatának elmaradása miatt intézkednek vele szemben.

A panaszos beadványában előadja, hogy B. településen, egy földútról hajtott fel gépkocsival a B. útra, amikor kb. 300 méter megtétele után megállította egy megkülönböztető hangjelzést használó szolgálati gépjármű. Elmondása szerint a rendőr a közölte vele, hogy látja, hogy a megállítást megelőzően kapcsolta be a biztonsági övét, és tájékoztatta, hogy közúti ellenőrzést végez.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A közúti közlekedés szabályaitól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet 48. §-ának (4) bekezdése szerint „a külön jogszabályban meghatározott M1, M2, M3, N1, N2, N3 kategóriájú gépkocsiban, amelynek meghatározott üléseit biztonsági övvel kell felszerelni, továbbá olyan járműben, amelynek üléseit biztonsági övvel szerelték fel, az ülésen utazó személynek a biztonsági öv becsatolásával kell magát rögzíteni.”

A Kkt. 20. § (1) bekezdés k) pontja szerint a Kkt.-ban, valamint külön jogszabályban és közösségi jogi aktusban a megengedett legnagyobb sebességre (gyorshajtás), a biztonsági öv használatára, a továbbhaladás tilalmára (tilos jelzésen történő áthaladás), és a járművezető szervezetében a szeszes ital fogyasztásából származó alkohol tilalmára (ittas vezetés) vonatkozó rendelkezések megsértői bírság fizetésére kötelezhetők.

A Testület a fentiek alapján megállapította, hogy a biztonsági öv használatának elmaradása nyilvánvalóan olyan cselekmény, ami az Rtv. 13. § (1) bekezdés, valamint a Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdése alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztet. A Testület azonban utal töretlen gyakorlatára, miszerint a szabálysértési tényállásszerűséget kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését, az alapjog-sérelem vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy az adott intézkedéshez szükséges gyanú foka fennállt-e.

A panaszos beadványában maga is leírja, hogy a főútra felhajtáskor kapcsolta be a biztonsági övét, megjegyezte azt is, hogy ezt minden valószínűség szerint a szolgálati gépjárműben ülő rendőrök is látták.

A Testület álláspontja szerint fentiek alapján – tekintve, hogy nem volt ellentmondás a panaszosi és a rendőri előadás között a tekintetben, hogy a panaszos biztonsági öve az intézkedést megelőző pillanatokban nem volt bekapcsolva – az intézkedési kötelezettség beálltához szükséges gyanú foka fennállt. **A Testület ezért megállapította, hogy az intézkedő rendőröknek az Rtv. 13. §-a és a Szolgálati Szabályzat 9. §-a alapján intézkedési kötelezettsége keletkezett, ezért jogszerűen igazoltathatták a panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján, ezért nem sérült a személyes adatok védelméhez fűződő joga.**

A rendőri iratokból, valamint a panaszból kiderül, hogy az intézkedő rendőrök a panaszossal szemben közlekedés rendészeti intézkedést is foganatosítottak, amelynek szabályait az Rtv. 44. §-a rendezi. A hivatkozott jogszabályhely (1) bekezdés b) pontja szerint a rendőr az Rtv.-ben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

Az Rtv. 44. §-a általános felhatalmazást nyújt a rendőrnek arra, hogy a közlekedés biztonsága érdekében – arra okot adó speciális körülmény hiányában is – a járműveket, valamint azok vezetőit intézkedés alá vonja és a közlekedési rendszabályok betartását ellenőrizze. **A Testület ezért megállapította, hogy jogszerű volt a panaszossal szemben a közlekedésrendészeti intézkedés foganatosítása is, és a személyes adatok védelméhez fűződő jogát emiatt sem érte sérelem.**

2) A panaszos sérelmezte, hogy megállítására egy meglátása szerint balesetveszélyes helyen került sor.

Bár az Rtv. 92. §-a bekövetkezett jogsértésről beszél, a Testület a rendelkezést kiterjesztően alkalmazza azokra az esetekre is, amikor a rendőrség tevékenysége következtében valamely alapjog sérelmének közvetlen és nagyfokú veszélye áll fent, hiszen a rendőrség működésével szemben alapvető követelmény, hogy az ne veszélyeztesse az állampolgárok alapvető jogait, amint az az Rtv. 2. § (1) bekezdéséből is következik. („A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben,

felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”)

Az osztályvezető r. őrnagy tájékoztató levelében előadja, hogy a megállításra a 71. sz. főútnak egy egyenes, jól belátható szakaszán került sor, ahol januárban a forgalom minimális, így az semmiképpen nem tekinthető balesetveszélyesnek.

A Testület a fentiek tisztázása érdekében levélben fordult a panaszoshoz, amelyben tőle – többek között – a tekintetben is felvilágosítást kért, hogy pontosan miért ítélte balesetveszélyesnek a megállítás helyét. A panaszostól azonban az azóta eltelt időszakban nem érkezett válasz.

A gyakorlatban előfordulhatnak olyan esetek, amikor a megállítás módja, vagy a gépjárművek szabálytalan leállítása miatt veszélyeztetés valósul meg, a panaszos azonban ilyen helyzetet a Testület kifejezett kérése ellenére sem jelölt meg. **A Testület ezért elfogadta a rendőri előadást, és megállapította, hogy a gépjármű megállítása helyének megválasztásával a rendőrök nem valósították meg a panaszos személyi biztonságához való jogának olyan fokú veszélyeztetését, amely alapjogi jogsérelmet eredményezett volna.**

3) Mivel a panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőr nem mutatkozott be, és nem adott megfelelő tájékoztatást az eljárásról, a Testület vizsgálta a szolgálati fellépésre vonatkozó követelmények érvényesülését is.

Magából a beadványból kiderül, hogy az intézkedő rendőrök tájékoztatták a panaszost arról, hogy közlekedésrendészeti ellenőrzést végeznek, továbbá arról is, hogy a menetlevél vezetésének elmaradása miatt feljelentést tesznek vele szemben.

Az intézkedő rendőrök az osztályvezetőnek úgy nyilatkoztak, hogy eleget tettek az Rtv. 20. §-ban foglalt kötelezettségeiknek, az intézkedést kezdeményező F. r. zászlós a napszaknak megfelelően köszönt, majd közölte az intézkedés okát, miszerint azért állította meg a gépkocsit, mert a panaszos nem használta a biztonsági övet. Az intézkedő rendőrök a rendszeresített szolgálati öltözeten viselték a jól láthatósági átvétőt, amelyen az előírások szerint elhelyezték a szükséges ékítményeket, azaz a névkitűzőt, valamint a szolgálati jelvényt. Az azonosító számuk – amit az ellenőrzésről kitöltött jegyzőkönyvben, valamint a helyszínen kiszabott közigazgatási bírságról kitöltött tájékoztatón is rögzítettek – az öltözőkükön olvasható volt.

Az Rtv. 20. §-a szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az intézkedések alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat tovább részletezi. Az 5. § (1) bekezdése szerint „az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő

megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelegéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja.” A (2) bekezdés szerint „a rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel az (1) bekezdésben meghatározottak intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.”

Ezeknek a rendelkezéseknek a Testület garanciális jelentőséget tulajdonít, hiszen az így kapott tájékoztatás alapján kerül az intézkedés alá vont személy olyan helyzetbe, hogy képes legyen megítélni a rendőri fellépés jogszerűségét, és megfelelően tudjon élni a panaszhoz és a jogorvoslathoz való jogával.

A rendelkezésre álló iratok alapján a Testület megállapította, hogy a rendőr tájékoztatta a panaszost az intézkedés céljáról, ellentmondás áll fenn azonban a tekintetben, hogy az bemutatkozott-e. **Mivel az ellentmondást a Testület egyéb bizonyítási eszköz hiányában nem tudta feloldani, úgy foglalt állást, hogy a rendőri fellépés formaiságával kapcsolatosan a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme nem megállapítható.**

4) A panaszos sérelmezte, hogy az igazoltatást végző rendőr arrogáns, lekezelő hangnemben közölte vele, hogy „ha sokat ugrálnak, bevasalja őket itt az árokparton”. Megjegyezte, hogy a biztonsági öv használatának hiányával kapcsolatban kiállított dokumentumot is a bilincselésre vonatkozó szóbeli kényszer hatása alatt írta alá.

Az osztályvezető elmondása szerint a gépkocsi utasa – aki a panaszos édesapja volt – az intézkedés közben félhangosan, azonban jól hallhatóan egy trágár megjegyzést tett a rendőrökre, ami miatt É. r. zászlós figyelmeztette, hogy amennyiben nem fejezi be, becsületsértés és jogszerű rendőri intézkedés akadályozása miatt előállítására kerülhet sor, illetve vele szemben kényszerítő eszköz is alkalmazható. Olyan, a panaszban írt megjegyzést azonban nem tettek a rendőrök, hogy, ha „sokat ugrálnak, bevasalják őket az árokparton.” Az intézkedő rendőrök – állításuk szerint – nem léptek fel fenyegetően, és meglátásuk szerint a jármű utasa sem tűnt fenyegetettnak.

Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdése szerint „a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”. A Testület 64/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalásában kimondta, és a jelen esetre ugyancsak fenntartja, hogy: „A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezik őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A rendőri előadás ellentmond a panaszosi előadásnak a rendőrök hangneme tekintetében, illetve a tekintetben is, hogy a panaszos által sérelmezett mondat elhangzott-e. Az

osztályvezető előadása szerint elhangzott egy olyan kijelentés, hogy a becsületsértés és jogszerű rendőri intézkedés akadályozása miatt előállítására kerülhet sor, illetve kényszerítő eszköz is alkalmazható, ennek címzettje azonban nem a panaszos, hanem az intézkedést akadályozó édesapja volt. A helyzet tisztázása érdekében a Testület kérte a panaszost édesapja elérhetőségének megadására annak érdekében, hogy a Testület őt is nyilatkoztathassa, a panaszostól azonban nem érkezett válasz a Testület levelére.

A Testület ezért – egyéb bizonyítási eszköz hiányában – az ellentmondást nem tudta feloldani, és úgy foglalt állást, hogy a rendőrök hangneme tekintetében a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem állapítható meg.

IV.

Vizsgálata során a Testület megállapította, hogy jogszerű volt a panaszossal szemben foganatosított közlekedésrendészeti intézkedés, és nem szenvedett alapjogi sérelmet a panaszos a megállítási helyének megválasztása miatt sem.

A szolgálati fellépés szabályainak megtartása, valamint az intézkedő rendőrök hangneme tekintetében azonban a Testület az előadások között feszülő ellentétet nem tudta feloldani, ezért úgy foglalt állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának és emberi méltóságának sérelme nem megállapítható

Erre tekintettel a Testület a panasznak az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez való áttételéről döntött az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2012. április 25.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag